

[Anders Mølgaard]

at vi nu kan sikre, at de unge forlader folkeskolen med et rygstød af basal viden om, hvordan omverdenen fungerer. Det er simpelt hen forudsætningen for, at de unge også kan orientere sig selvstændigt og senere blive aktive samfundsborgere, så jeg vil gerne kippe med flaget for det nye fag. Og når jeg nu er inde på samfundsfag, vil jeg også gerne påpege, at vi finder i Venstre, at det er et fremskridt, at vurderingen af elevernes indsats i geografi, biologi, historie og samfundsfag m.v. nu kan påføres prøvebeviset. Vi havde naturligvis gerne set, at der var muligheder for at få regulære talkarakterer i disse fag.

Venstre er også tilfreds med, at prøver og karakterer bevares i fuldt omfang, for alt andet ville være et skridt tilbage. Hvis vi skal tage de unge alvorligt – og det skal vi – har de krav på at kende deres standpunkt, fordi forudsætningen for al vækst naturligvis er, at man kender sit udgangspunkt; det er såre logisk. Vi noterer også med tilfredshed, at prøven efter 9. klasse nu strammes op, så vi undgår inflation i høje karakterer; prøven skal rumme udfordringer til alle elever.

Som noget nyt giver lovforslaget fuld frihed til holddeling i op til halvdelen af timerne, og denne holddeling kan foregå såvel på tværs af klasser som på tværs af årgange. Den enkelte elev kan undervises på samme hold i flere perioder af et skoleår eller hele skoleåret igennem, men det forudsætter naturligvis en løbende evaluering. Med disse nye holddelingsregler er der faktisk åbnet en hel ladeport af muligheder. Der kan nu oprettes hold for elever, der har behov for stavetræning, praktisk orienteret matematikundervisning, teorieorienteret fysikundervisning, eller hvad det nu måtte være, også i dansk. I Venstre lægger vi vægt på, at holdinddelingen skal tage udgangspunkt i den enkelte elevs behov og udviklingstrin og sikre optimale muligheder for at erhverve gode kundskaber, og vi vil opfordre alle landets skolebestyrelser til at være opmærksomme på de positive muligheder, de nye holddelingsregler åbner for deres skole.

Med hensyn til den obligatoriske projektprøve i 9.-10. klasse er det jo ingen hemmelighed, at den ikke ligefrem er Venstres livret; også her hylder vi frivillighedsprincippet som det bedste motivationsmiddel. Men som projektprøverne nu er blevet beskrevet, finder vi dem

spiselige. Vi mener, det er et fremskridt i forhold til det oprindelige lovforslag, at projektopgaven nu skal løbe af stabelen senest i april måned, altså ikke nødvendigvis i de hektiske forårsmåneder, og endvidere finder vi det positivt, at der ikke er centrale krav til projektopgavens tidsforbrug.

Vi er altså i Venstre åbne for at give projektopgaven en ærlig chance for at vise, at den duer til noget. De første 3 år er projektopgaven jo en frivillig sag for skolerne, og vi vil derefter i forbindelse med en redegørelse fra undervisningsministeren få mulighed for at gøre status over erfaringerne med dette nye element i undervisningen.

Ifølge dette lovforslag erstattes klassens time med det mere fleksible og hensigtsmæssige begreb klassens tid, og det finder vi er en sejr for fornuften. Venstre er også tilfredse med muligheden for bortvisning til job eller anden undervisning i 10. klasse, og endvidere er lovforslaget præget af en stribe liberaliseringer, der overlader mere kompetence til især skolebestyrelserne.

Alt i alt behandler vi i dag et forslag til en ny folkeskolelov, som er præget af flere frihedsgrader, end vi kender i dag; men det må også være et krav til en ny skolelov, at den skal være rummelig og fleksibel for at kunne sikre en fortsat dynamisk og kvalitativ udvikling i folkets skole. Ud over folkekirken er folkeskolen jo næsten det eneste samlende og det eneste fælles udgangspunkt for os som danskere, og netop derfor er det utrolig vigtigt, at vi i folkeskolen oplever en række fælles værdier. Som folkeslag har vi behov for nogle fælles erfaringer, hvis samfundet skal kunne fungere i de kommende generationer.

Vi har heldigvis her i Danmark tradition for meget brede flertal bag landets skolelove, og derfor holder en folkeskolelov også gennem en hel generation. Det giver børn den optimale kontinuitet og sammenhæng i skolegangen, og jeg synes, det er fornemt, at i hvert fald mindst syv af Folketingets partier står bag det fremsatte lovforslag. Det lover godt.

Nu er det jo ikke altid de mest positivt ladede ord, der præger talerne eller replikskifterne fra landets fornemme talerstol. Vi er ikke for gode til at rose politikere, hverken fra vort eget eller andre partiers rækker, men det vil jeg tillade mig nu. Jeg synes, at alle partier har ud-